

Forbindelse med Mindretallets Forslag. Det hedder først, at man vil „udjevne Ulighederne mellem de geistlige Embedsmænds Vilkaar“. Det vil ogsaa ske efter Mindretallets Forslag. Der vil derefter blive 3 Klasser af geistlige Embedsmænd. Man vil tage meget Betydeligt fra de høist Lønnede og lægge ikke saa ganske Lidt til de lavest Lønnede, saa at Forskjellen mellem de lavest og de bedst lønnede geistlige Embedsmænd efter dette Forslag ikke vil blive saa stor, som Forskjellen er mellem de lavest og bedst lønnede Embedsmænd i andre Stillinger, f. Ex. Retsbetjente, Soldembedsmænd o. s. v. Man vil „udjevne Ulighederne mellem de geistlige og ligestillede verdslige Embedsmænds Lønninger og Lønningsmaade“. Det Samme sker efter Udkaftet og Udvalgets Mindretals Forslag. Efter dette vil der som sagt blive 3 Gagebestemmelser. Ganske kort antydet ville Lønningerne stille sig saaledes, at de ville blive 12—1400 Rbd. for den ene Klasse, 16—1800 Rbd. for den anden og 1800 til 2000 Rbd. for den bedst lønnede Klasse. Jeg beder de Herrer sammenligne disse Lønninger med dem, Lovgivningsmagten har tilstaaet andre Embedsmænd, særlig f. Ex. de juridiske Embedsmænd, og man vil se, at de ere ganske tilsvarende, kun med den Forskjel maasse, at de juridiske Embedsmænd ere Lønnede noget bedre, end Geistligheden vilde blive det efter disse vore Forslag. For det Tredie vil man „forebygge, at de geistlige Embedsmænd komme i trykkende Gjæld ved Tiltrædelsen af Embeder, der kræve Indløsning af Præstegaarde og Anskaffelse af Betsætning og Inventarium“. Hvad dette Punkt angaaer, falde jo Udvalgets Fler-tals og Mindretals Forslag sammen, forsaavidt ogsaa Mindretallet indstiller, at Størstedelen af Præstegaardenes Tilliggende skal sælges. Man vil fremdeles „lette de geistlige Embedsmænds Virksomhed for Embedsgjæringen ved at formindste Oblingerne“. Derom gjælder det Samme. Man vil dernæst „afflasse den Usikkerhed i deres Indtægter, der finder Sted, saalænge disse ere afhængige af Kornpriserne“. Sa, her er et Punkt, maa jeg indrømme, hvor Udvalgets Fler-tals og det Mindretals Forslag ikke saa ganske falde sammen. Det maa jo i høi Grad paastjones, at Udval-

gets Fler-tal her saa venligt har taget sig af de geistlige Embedsmænds økonomiske Forhold og Stilling. Smidlertid maa det dog ikke overses, at den Fordel for Præsterne at saa faste og sikre Embedsindtægter ikke ganske kan løsrives fra Spørgsmaalet om, hvor store disse faste og sikre Pengeindtægter ere. Det var jo muligt, at Præsterne vilde foretrække at have noget usikrere Indtægter, naar disse dog vare af den Bessaffenhed, at de det ene Aar med det andet bleve fuldkommen saa gode som de, Udvalgets Fler-tal vil give Præsterne fast og sikkert een Gang for alle. Altsaa dette Punkt kan man ikke saaledes bestemt fælde Dom over, undtagen i Forbindelse med de Gagesatser, der ere foreslaaede. Fremdeles vil man „sikre de geistlige Embedsmænd tilstrækkelig Pensionering og derved formindste Betænkkelighederne ved at skaffe nye Kræfter til Kald, hvor der er Trang dertil.“ Det er et Hensyn, som ogsaa Lovudkastet har taget, og som ligeledes Mindretallet fuldstændig slutter sig til. Man vil endelig „stille Præsterne i et heldigere Forhold til Menighedene med Hensyn til Offer og Accidenser ved enten fuldstændig at afflasse dem eller at give dem en aldeles frivillig Karakter.“ Hvad dette Punkt angaar, er der ligeledes fuldstændig Overensstemmelse mellem Regjeringsudkastet, Mindretallet og Fler-tallet. Det viser sig altsaa, at, naar Udvalgets Fler-tal efterat have forladt sine theoretiske Betragtninger om, hvad Grundlovens § 48 kræver, skal til praktisk at fremstille, hvad der skal vindes ved Loven, kan det ikke opstille andre Resultater end dem, man ligeledes vil vinde gennem Regjeringsudkastet i Forbindelse med Mindretalsforslagene. Saa bliver der til Slutningen kun een, men rigtignok en meget stor Forskjel tilbage imellem Udfigten til at vinde disse praktiske Resultater ved Fler-tallets Forslag og til at vinde dem ved Mindretallets, der slutter sig til Regjeringsudkastet. Det er den store praktiske Forskjel, at efter Udvalgets Fler-tals Forslag faar man rimeligvis slet Intet, idet det's Vedtagelse efter, hvad der tilstrækkelig tydelig er udtalt vil medføre, at der slet ingen Lov kommer ud, saa at man forsaavidt kan slaa en Streg over alle disse Gøder, hvori-